

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS BESLUT

Mål nr
4346-20

meddelat i Stockholm den 26 januari 2021

KLAGANDE

AA

Ombud och offentligt biträde: Advokat Lisa Barnekow
C J Advokatbyrå AB
Sturegatan 46
114 36 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 25 juni 2020 i mål nr 3076-20

SAKEN

Vård enligt lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga; fråga om
prövningstillstånd

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen meddelar inte prövningstillstånd. Kammarrättens avgörande står därmed fast.

Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer kammarrättens och förvaltningsrättens förordnanden om fortsatt sekretess för uppgifter i sekretessbilagorna till respektive dom.

Högsta förvaltningsdomstolen fastställer vad kammarrätten beslutat om sekretess i övrigt.

Dok.Id 234922

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se
www.hogstaforvaltningsdomstolen.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–12:00
13:00–16:00

BESLUT

Mål nr
4346-20

Högsta förvaltningsdomstolen bestämmer att ersättning ska betalas till Lisa Barnekow som offentligt biträde med 3 510 kr (inklusive mervärdesskatt) för arbete.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Prövningstillstånd

1. För att Högsta förvaltningsdomstolen ska pröva ett överklagande i ett mål av detta slag krävs prövningstillstånd. Prövningstillstånd kan ges av två skäl. Det första skälet är att ett avgörande i målet är viktigt för ledningen av rättstillämpningen. Det andra skälet är att det finns synnerliga skäl för en prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag. Dessa bestämmelser om prövnings- tillstånd finns i 36 § första stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291).
2. Högsta förvaltningsdomstolen finner att det inte har kommit fram skäl att meddela prövningstillstånd.

Sekretess

3. Enligt 26 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, gäller sekretess inom socialtjänsten för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Av andra stycket framgår att med socialtjänst förstås i lagen bl.a. verksamhet enligt den särskilda lagstiftningen om vård av unga och av missbrukare utan samtycke. Av 26 kap. 7 § första stycket 2 OSL framgår att sekretessen enligt 1 § inte gäller beslut om vård utan samtycke. Det innebär att beslut om t.ex. vård enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU, inte omfattas av sekretessen.

BESLUT

Mål nr
4346-20

4. Bestämmelsen om socialtjänstsekretess i 26 kap. 1 § gäller alltså inom verksamhet av visst slag, bl.a. verksamhet enligt LVU. I den mån en domstol handlägger mål som rör en sådan verksamhet är bestämmelsen direkt tillämplig hos domstolen (jfr RÅ 2007 ref. 17).
5. Kammarrätten och förvaltningsrätten har utformat sina domar på så sätt att det endast av sekretessbilagor till domarna framgår uppgifter som gör det möjligt att identifiera vårdnadshavarna och den unge. Domstolarna har sedan förordnat att bestämmelsen om socialtjänstsekretess ska vara tillämplig även i fortsättningen för uppgifterna i sekretessbilagorna.
6. Uppgifterna i sekretessbilagorna rör vårdnadshavarnas och den unges personliga förhållanden. Uppgifterna är en del av besluten om beredande av vård enligt LVU. Sådana uppgifter är undantagna från socialtjänstsekretessen. Det har således saknats stöd för domstolarna att förordna om fortsatt sekretess för uppgifterna i sekretessbilagorna med hänvisning till 26 kap. 1 § OSL. Dessa sekretessförordnanden ska därför undanröjas.
7. Den sekretess som förvaltningsrätten och kammarrätten har beslutat för uppgifter om enskilds personliga förhållanden, som lagts fram vid muntlig förhandling inom stängda dörrar och som inte tagits in i domstolarnas domar, ska dock fastställas.

Ersättning till offentligt biträde

8. Enligt 5 § lagen (1996:1620) om offentligt biträde jämförd med 27 § första stycket rättshjälpslagen (1996:1619) har ett biträde rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ersättningen för arbete ska bestämmas med utgångspunkt i den tidsåtgång som är rimlig med hänsyn till uppdragets art och omfattning och med tillämpning av den timkostnadsnorm som regeringen fastställer.

BESLUT

Mål nr
4346-20

9. Lisa Barnekow har begärt ersättning för 2,75 timmars arbete i Högsta förvaltningsdomstolen. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening får Lisa Barnekow, som redan varit insatt i målet, anses skäligen tillgodosedd med en ersättning motsvarande två timmar.

I avgörandet har deltagit justitieråden Helena Jäderblom, Mahmut Baran och Marie Jönsson.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Fredrik Vogel.